

JESUS VÄNTAR PÅ OSS DÄR

INLEDNING PÅ STIFTETS SOCIALPASTORALA PLAN

Jag fick nyligen ett brev från en hemlös kvinna, som bad mig skaffa henne någonstans att bo. Gång på gång får jag ta emot liknande nödrop. Ofta från andra delar av världen, men inte så sällan från vårt eget land. Många förväntar sig hjälp från Kyrkan och kan bli både förvånade och förtvivalade, ja, förbittrade över att världens största kyrkosamfund inte alltid har möjlighet att hjälpa dem. Det finns en förväntan på oss som katolska kristna, att vi skall kunna göra något för dem som är i nöd. Även de som står långt borta och inte vet mycket om vår tro, vet att Jesus vill att vi som tillhör honom gör allt vad vi kan för att ta oss an dem som har det svårt.

Jesus har identifierat sig med varje nödlidande människa och där väntar han tålmodigt på oss.

Både som enskilda och som församling kan vi göra mer än vi gör för att komma vår medmänniska till mötes i hennes behov och nöd. Naturligtvis kan vi inte göra allt för alla. Samtidigt kan det bli en förevändning för att inte göra något för någon. Vår bekvämlighet och självcentrering gör att vi väldigt lätt döljer oss bakom bortförklaringar: ”staten är till för att ta hand om alla som har det svårt”, ”andra samfund har mycket fler resurser än vi”. Vi är bra på att hitta undanflykter. Just därför behöver vi påminnas om att vi som Jesu Kristi Kyrka – och vi katoliker vågar ju tro att vår Kyrka är det fulla uttrycket för Jesu sanning och frälsning – är förpliktade att omsätta Jesu uppmaning i praktiken. Varje församling är skyldig att se vad som är möjligt, ja, om man lever i tro kan man alltid tänja på gränserna uppåt i stället för nedåt som det tyvärr ofta blir.

För att hjälpa våra församlingar att vara trogna Jesu bud har vårt stift sedan ett bra tag utarbetat en social-pastoral plan. Även om denna plan ofta har ignorerats eller samlat damm på någon hylla, så är den första utgåvan utgången. Så det tyder i alla fall på att det finns ett intresse och att vi därför måste publicera denna nyutgåva med vissa smärre förändringar. Denna plan vill vara till hjälp för att hålla kärleken till Jesus minsta bröder och systrar levande i våra församlingar. Den vill peka på de många möjligheter som finns att omsätta evangeliet i konkreta gärningar för de behövandes bästa.

Mer och mer ser vi att stat och kommun och andra officiella instanser inte räcker till för att bistå människor i nöd. Civilsamhället är förvånansvärt svagt i Sverige till skillnad från andra liknande länder. Just de stora behov som finns kan väcka människor till liv för att engagera sig ännu mycket mer. När den stora flyktingvågen kom för några år sedan kunde vi konstatera, att många församlingar och andra grupper vaknade till liv och gjorde stora insatser. I sanningens namn fanns det också en hel del likgiltighet och passivitet på vissa håll. Det behövs alltid andlig inspiration och mänsklig entusiasm för att få oss att göra det som är gott. Därför är det så viktigt att varje församling kan erbjuda de troende en möjlighet att delta i barmhärtighetens gärningar. Vid den yttersta domen kommer Jesus att fråga oss om vi har känt igen honom i de minsta. Därför måste församlingen kunna vara oss till hjälp, så att vi kan hitta vägen till de minsta och göra något för dem.

Vi har en oändlig frihet när det gäller att hitta vem vi vill engagera oss för. Just nu försöker man från Caritas' sida att se hur man kan bygga upp en mer organiserad besöksverksamhet för gamla, sjuka och ensamma. Vårt samhälle har ofta försummat just dessa människor, som kan vara mycket utsatta och bortglömda. Därför är det en idealisk möjlighet till engagemang. I vissa länder har man till och med utnämnt ministrar för att kunna motverka den isande ensamhet som drabbar många i vår del av världen. Det är aldrig svårt att hitta dem som behöver besök. Det kräver inga enorma penninginsatser. Den som själv känner sig lite ensam kan dessutom bli lite mindre ensam, när han eller hon uppsöker någon som är ännu mer ensam. Delad ensamhet blir gemenskap.

Församlingarna är helt fria att söka sin egen väg att realisera Jesu bud och komma de behövande till mötes. Tänk om man varje gång det hålls möte i församlingens råd kunde ha detta som en punkt på dagordningen – i stället för att hela tiden tala om ventilationen eller kyrkkaffet. Det kan leda till en andlig förnyelse och ett nytt engagemang. Det kan inspirera församlingens ungdomar att besöka församlingens äldre. Det kan väcka syndare till liv och hjälpa dem att slå in på helighetens väg. Tolle, lege – tag och läs denna social-pastoral plan, men låt framför allt barmhärtigheten bli kött och blod i de goda gärningar som Gud i sin försyn har förberett för oss för att vi skall kunna utföra dem.

Heliga moder Teresa av Calcutta, hjälp vår Kyrka i Sverige, så att vi omvänder oss och går barmhärtighetens väg. Hjälp oss att tjäna de fattiga och sjuka, de betryckta och ensamma. Utverka Andens kraft och uthållighet åt oss, så att vi inte förtrötts i vår uppgift att ständigt utge oss själva i Kristi tjänst. Amen.

Stockholm 1 november, Alla helgons dag 2018

+Anders Arborelius OCD
Biskop av Stockholms stift

Texten utgör inledningen på den gällande Socialpastoral plan för Stockholms katolska stift. Bilderna på framsidan är några syskon från Ukraina som deltar i Caritas Skaraborgs mötesplats respektive biskop Anders som inviger Vehicle of Hope i Betlehem

För mer information, råd och stöd om olika sätt att arbeta med socialpastoralt arbete i församlingen, kontakta gärna
Caritas Sverige, info@caritas.se, 070-335 35 04, Götalandsvägen 242, 125 45 Älvsjö

WWW.CARITAS.SE